ePublishing

ΕΘΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗΣ
NATIONAL DOCUMENTATION CENTRE

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 27, No 2 (1976)

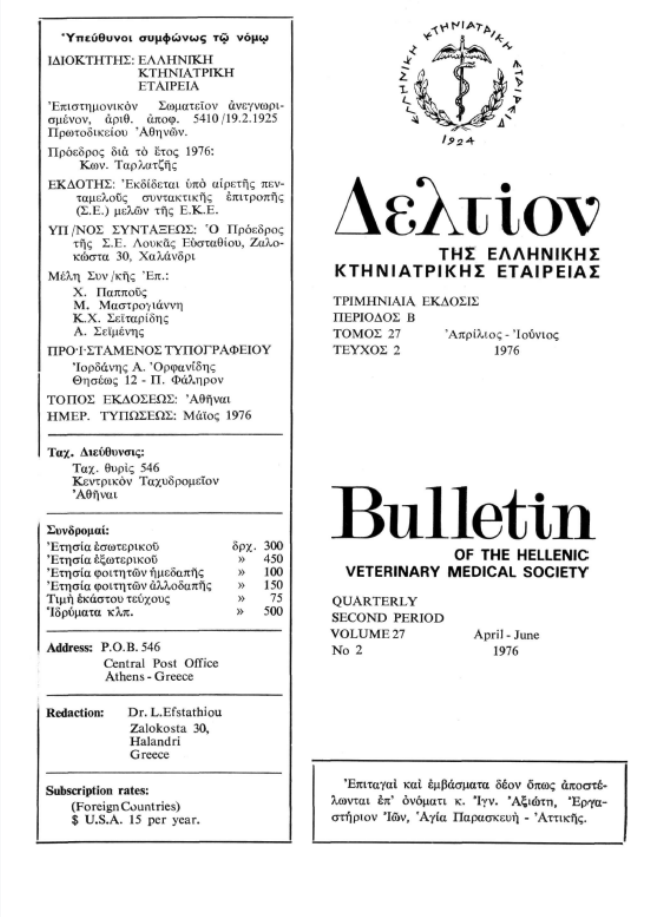

Ὑπεύθυνοι συμφώνως τῷ νόμῳ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Ἐπιστημονικὸν Σωματεῖον ἀνεγνωρισμένον, ἀριθ. ἀποφ. 5410/19.2.1925 Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν.

Πρόεδρος διὰ τὸ ἔτος 1976: Κων. Ταρλατζῆς

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ἐκδίδεται ὑπὸ αἱρετῆς πενταμελοῦς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς (Σ.Ε.) μελῶν τῆς Ε.Κ.Ε.

ΥΠ/ΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Ὁ Πρόεδρος τῆς Σ.Ε. Λουκᾶς Εὐσταθίου, Ζαλοκόστα 30, Χαλάνδρι

Μέλη Συν/κῆς Ἐπ.:
Χ. Παπποῦς
Μ. Μαστρογιάννη
Κ.Χ. Σείταρίδης
Α. Σεϊμένης

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
Ἰορδάνης Α. Ὀρφανίδης
Θησέως 12 - Π. Φάληρον

ΤΟΠΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ: Ἀθῆναι
ΗΜΕΡ. ΤΥΠΩΣΕΩΣ: Μάϊος 1976

Ταχ. Διεύθυνσις:
Ταχ. θυρίς 546
Κεντρικὸν Ταχυδρομεῖον
Ἀθῆναι

Συνδρομαί:

Ἐτησία ἐσωτερικοῦ	δρχ.	300
Ἐτησία ἐξωτερικοῦ	»	450
Ἐτησία φοιτητῶν ἡμεδαπῆς	»	100
Ἐτησία φοιτητῶν ἀλλοδαπῆς	»	150
Τιμὴ ἑκάστου τεύχους	»	75
Ἰδρύματα κλπ.	»	500

Address: P.O.B. 546
Central Post Office
Athens - Greece

Redaction: Dr. L.Efstathiou
Zalokosta 30,
Halandri
Greece

Subscription rates:
(Foreign Countries)
$ U.S.A. 15 per year.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ 1924

Δελτίον
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β
ΤΟΜΟΣ 27 Ἀπρίλιος - Ἰούνιος
ΤΕΥΧΟΣ 2 1976

Bulletin
OF THE HELLENIC VETERINARY MEDICAL SOCIETY

QUARTERLY
SECOND PERIOD
VOLUME 27 April - June
No 2 1976

Ἐπιταγαὶ καὶ ἐμβάσματα δέον ὅπως ἀποστέλλωνται ἐπ' ὀνόματι κ. Ἰγν. Ἀξιώτη, Ἐργαστήριον Ἰῶν, Ἀγία Παρασκευὴ - Ἀττικῆς.

Some Observations on the applied becteriology of the avian salmonellosis

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Κ. ΣΙΜΟΣ

doi: 10.12681/jhvms.21250

Copyright © 2019, ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Κ. ΣΙΜΟΣ

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0.

To cite this article:

ΣΙΜΟΣ Ε. Κ. (2019). Some Observations on the applied becteriology of the avian salmonellosis. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, *27*(2), 112–117. https://doi.org/10.12681/jhvms.21250

https://epublishing.ekt.gr | **e-Publisher:** EKT | **Downloaded at:** 23/08/2025 14:20:10

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΦΗΡΜΟΣΜΕΝΗΣ ΒΑΚΤΗΡΙΟΛΟΓΙΑΣ ΤΗΣ ΟΡΝΙΘΕΙΟΥ ΣΑΛΜΟΝΕΛΛΩΣΕΩΣ

Ὑπὸ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ Κ. ΣΙΜΟΥ*

SOME OBSERVATIONS ON THE APPLIED BACTERIOLOGY OF THE AVIAN SALMONELLOSIS

By
E.K. SIMOS*

SUMMARY

During the period 1971 - 1973, 401 fowl specimens were examined bacteriologically. e. g. 93% from chicks and chickens and 7% from pigeons, canaries, pheasants e.t.c. Seventy five Salmonella strains were isolated (18,5%) and 47 were further serotyped (25 S. gallinarum, 9 S. pullorum, 12 S. typhi murium and 1 S. Saint-Paul).

Observations concerning the media and the methodology used are given.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Αἱ σαλμονέλλαι εὑρίσκονται συνήθως εἰς τὸν ἐντερικὸν σωλῆνα τοῦ ἀνθρώπου, τῶν ζώων καὶ τῶν πτηνῶν. Ἀνευρίσκονται ἐπίσης εἰς τὴν ὠοθήκην τῶν ὀρνίθων, τὸ ἧπαρ, ὡς καὶ εἰς ἄλλα ὄργανα αὐτῶν. Οὕτω αὗται δυνατὸν νὰ μολύνουν τὸ ὕδωρ καὶ τὰς τροφάς. Τὴν πρωταρχικὴν ἀποθήκην μολύνσεως ἀποτελοῦν τὰ ὀρνιθοειδῆ καὶ οἱ χοῖροι. Πράγματι ἐκ τῶν ἄνω τῶν 700 εἰδῶν σαλμονέλλας τοῦ σχήματος Kauffman - White, 100 ἔχουν ἀπομονωθῆ ἐκ τῶν ὀρνίθων.

Εἰς τὴν Χώραν μας ἡ σαλμονέλλωσις ἐνδημεῖ μονίμως εἰς τὴν συστηματικὴν πτηνοτροφίαν. Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν πενταετίαν 1971 - 1975 μεγάλος ἀριθμὸς παθολογικῶν ὑλικῶν ὀρνίθων προσεκομίζετο εἰς τὸ Ἐργαστήριον Διαγνώσεων τοῦ Κ.Μ.Ι. διὰ βακτηριολογικὴν ἐξέτασιν ὡς πρὸς σαλμονέλλαν, ἀφοῦ προηγεῖτο κλινικὴ καὶ ἐργαστηριακὴ τοιαύτη εἰς τὸ Ἐργαστήριον Πτηνοπαθολογίας τοῦ Κ.Μ.Ι.

---

* Ἐργαστήριον Διαγνώσεων τοῦ Κ.Μ.Ι.
* Diagnostic Laboratory, Institute of Veterinary Microbiology, Ministry of Agriculture, Botanical Garden, Athens.

Ἀκολούθως παρατίθενται μερικαὶ παρατηρήσεις αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο κατὰ τὴν διάρκειαν πολλῶν βακτηριολογικῶν ἐξετάσεων ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν καὶ αἱ ὁποῖαι ἀξιοποιούμεναι καταλλήλως δυνατὸν νὰ ὁδηγήσουν εἰς τὴν ἐν μέρει τυποποίησιν αὐτῶν.

ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ

I. Παθολογικὸν ὑλικὸν

Ὡς τοιοῦτον ἐχρησιμοποιεῖτο:

α) Σπλάγχνα ὀρνίθων, ἤτοι ἧπαρ, σπλήν, καρδία, ὠοθήκη, χοληδόχος κύστις, ἔντερον καὶ κόπρανα. Σπανιώτερα ἐξητάζοντο δείγματα πτηνοτροφῶν.

β) Πτώματα νεοσσῶν. Ἡ διάνοιξις τούτων γίνεται δειγματοληπτικῶς, ἀλλὰ εἰς ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλύτερον ἀριθμόν.

Διὰ τὸ ὑλικὸν γενικῶς πρωταρχικὴν προϋπόθεσιν ἀποτελεῖ ἡ νωπότης καὶ ἡ καλὴ κατάστασις συντηρήσεως αὐτοῦ.

II. Βακτηριολογικαὶ τεχνικαὶ

α) Σποραὶ εἰς θρεπτικὰ ὑλικά: Τοιαῦται ἐγίνοντο ἀπὸ ὑλικὸν ληφθὲν εἰ δυνατὸν ἀσήπτως καὶ φέρον σαφεῖς ἀλλοιώσεις τύφου, π. χ. ἧπαρ, σπλήν. Τοῦτο κόπτεται δίκην φέτας καὶ ἡ ἐσωτερικὴ πλευρὰ τοῦ παρεγχύματος ἐπαλείφεται μὲ προσοχὴν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὑλικοῦ (αἱματοῦχον ἄγαρ, 5% αἷμα προβάτου, καὶ ἄγαρ SS, Salmonella - Shigella, εἰς τρυβλία). Ἐν συνεχείᾳ τεμάχια ἀπὸ τὰ διάφορα παρεγχύματα ρίπτονται μὲ προσοχὴν εἰς σωλῆνας μὲ ζωμὸν σεληνίτου ἢ Tetrathionate.

Ὑλικὸν ληφθὲν προχείρως καὶ μὴ φέρον ἀλλοιώσεις τύφου: Τεμάχια τούτου (ἐκ διαφόρων ὀργάνων) ρίπτονται ἀπ' εὐθείας εἰς σωλῆνας μὲ ζωμὸν σεληνίτου ἢ Tetrathionate.

Ὠοθήκη: ὑδαρὲς ὑλικὸν αὐτῆς εἰς ζωμὸν σεληνίτου ἢ ἀπ' εὐθείας ἐπίστρωσις τούτου εἰς ἄγαρ Mac Conkey ἢ αἱματοῦχον τοιοῦτον.

Κόπρανα: Χρησιμοποιεῖται ζωμὸς σεληνίτου, ἄγαρ Mac Conkey ἢ δεσοξυχολικὸν κιτρικὸν ἄγαρ.

Τοιουτοτρόπως διὰ τὴν ἀπομόνωσιν τῶν σαλμονελλῶν ἐπιδιώκεται βασικῶς ἡ ἐπίτευξις πλουσίας πρωτοκαλλιεργείας αὐτῶν καὶ ἡ μερικὴ ἢ ἡ πλήρης ἀναστολὴ ἀναπτύξεως τοῦ κολοβακτηριδίου. Τοῦτο πραγματοποιεῖται μὲ σχετικὴν εὐκολίαν διὰ τῆς χρήσεως διαφοροποιητικῶν καὶ ἐκλεκτικῶν θρεπτικῶν ὑλικῶν. Ἐν συντομίᾳ ἀναφέρονται τὰ ὑγρὰ τοιαῦτα, ὡς ὁ ζωμὸς σεληνίτου καὶ τὸ Tetrathionate καὶ τὰ στερεά, ὡς τὸ ἄγαρ SS, ἄγαρ Mac Conkey, δεσοξυχολικὸν κιτρικὸν ἄγαρ, αἱματοῦχον ἄγαρ καὶ σπανιώτερα ἄγαρ λάμποντος πρασίνου.

Κατὰ τὰς ἀνασποράς τῶν ἀπομονωθέντων στελεχῶν ἐχρησιμοποιεῖτο κοινὸν ἄγαρ.

β) Ἡ εἰς τὸ Ἐργαστήριον Διαγνώσεων τοῦ Κ.Μ.Ι. χρησιμοποιουμένη κλεὶς διὰ τὴν ταυτοποίησιν τῶν σαλμονελλῶν εἶναι ἡ ἑξῆς:

———— Gram — ἀρνητικά, ἀερόβια, ἀσπορογόνα βακτηρίδ·α.
———— Κινητά, πλὴν τῆς Salmonella Gallinarum καὶ S. Pullorum.
———— Ζύμωσις γλυκόζης μετὰ ἢ ἄνευ παραγωγῆς ἀερίου.
———— Μὴ ζύμωσις τῆς λακτόζης καὶ σουκρόζης.
———— Μὴ διάσπασις τῆς οὐρίας, ὄχι παραγωγὴ ἰνδόλης ἢ ὑδρόλυσις ζελατίνης.

Αἱ 24ωροι καλλιέργειαι ἐπὶ κεκλιμένου ἄγαρ τῶν ἐχόντων τὰς ὡς ἄνω ἰδιότητας στελεχῶν ἐδοκιμάζοντο διὰ τοῦ πολυδυνάμου — Ο (σωματικοῦ) συγκολλητινογόνου ὀροῦ σαλμονέλλας (ὁμάδων Α - G) προελεύσεως ἐμπορίου, συνήθως οἴκου Wellcome.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

Ἀπὸ τοῦ 1971 μέχρι καὶ τοῦ 1975 προσεκομίσθησαν εἰς τὸ Ἐργαστήριον Διαγνώσεων διὰ βακτηριολογικὴν ἐξέτασιν 401 παθολογικὰ ὑλικὰ ἀπὸ ὀρνιθοειδῆ. Αὐτὰ κατενέμοντο ὡς ἑξῆς: 93% ἀπὸ ὄρνιθας καὶ νεοσσοὺς καὶ 7% ἀπὸ ἄλλα εἴδη, ὅπως ἰνδιάνοι, φασιανοί, περιστεραί, πέρδικες κ. ἄ. Ὅλον τὸ ὑλικὸν προήρχετο ἀπὸ τὸ Ἐργαστήριον Πτηνοπαθολογίας μὲ συνοδευτικὸν σημείωμα αἰτουμένης ἐξετάσεως, συνήθως ὡς πρὸς σαλμονέλλαν, πρὸς τὸ αὐτὸ δὲ Ἐργαστήριον ἐγνωστοποιεῖτο τὸ ἀποτέλεσμα τῶν γενομένων ἐξετάσεων. Ἀπὸ τὰς καλλιεργείας αἱ ὁποῖαι ἔγιναν εἰς αὐτὸ ἀπεμονώθησαν 75 στελέχη τοῦ γένους σαλμονέλλα, δηλ. ποσοστὸν 18,5%. Μετὰ τὴν ταυτοποίησιν αὐτῶν, τὰ περισσότερα τῶν στελεχῶν ἀπεστέλλοντο πρὸς περαιτέρω ὀρολογικὴν τοιαύτην εἰς τὸ Ἐθνικὸν Κέντρον Ἐρεύνης Σαλμονελλῶν (Ε.Κ.Ε.Σ.) παρὰ τῇ Ὑγιειονομικῇ Σχολῇ Ἀθηνῶν. Οὕτω ἐπεβεβαιώθη ἡ ὑφ' ἡμῶν γενομένη ταυτοποίησις ἐπὶ 47 στελεχῶν σαλμονελλῶν. Τὰ ὑπόλοιπα 28 στελέχη δὲν ἀπεστάλησαν εἰς τὸ Ε.Κ.Ε.Σ., ἀρκεσθέντες εἰς ταυτοποίησιν αὐτῶν εἰς τὸ ἡμέτερον Ἐργαστήριον δι' ἰδίων μέσων. Ἐκ τῶν 47 ὀροτύπων οἱ 25 ἀνῆκον εἰς τὴν Salmonella Gallinarum (9:—), οἱ 9 εἰς τὴν S. Pullorum (9:—), οἱ 12 εἰς τὴν S. Typhimurium (4,5:ι:1,2) καὶ εἰς τὴν S. Saint-Paul (4,5:EH:1,2). Ἡ πρώτη προήρχετο ἐκ παθολογικοῦ ὑλικοῦ ὀρνίθων, ὀρνιθίων καὶ νεοσσῶν, ἡ δευτέρα βασικῶς ἐξ ὑλικοῦ νεοσσῶν καὶ ἡ τρίτη ἐκ περδίκων, περιστερᾶς, καναρίων καὶ ὀρνίθων. Ἡ S. Saint-Paul ἀπεμονώθη ἐκ νεοσσῶν διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς Ἐργαστήριον, ἐξ ὅσων δὲ γνωρίζομεν παρομοία ἀπομόνωσις δὲν ἀναφέρεται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν βιβλιογραφίαν. Ἐπίσης ἀπὸ τὰ στελέχη τῆς S. Typhimurium δὶς ἀπεμονώθη ἡ Var. Copenhagen (4:ι:1,2),

μόνον ἐκ περιστερῶν. Ἀπὸ πλευρᾶς συγκρίσεως ὑποστρωμάτων, βάσει τῆς κτηθείσης ἡμετέρας ἐμπειρίας διὰ τὴν ἀπομόνωσιν σαλμονελλῶν καταλληλότερος ἀπεδείχθη ὁ συνδυασμὸς ἐμπλουτισμοῦ εἰς ζωμὸν σεληνίτου καὶ περαιτέρω ἐξαπλώσεως εἰς S. S.. ἄγαρ. Τοῦτο ἐφ' ὅσον τὸ παθολογικὸν ὑλικὸν εἶναι μεμολυσμένον καὶ δὲν φέρει τυπικὰς ἀλλοιώσεις σαλμονελλώσεως. Εἰς περίπτωσιν ἀσήπτως λαμβανομένου ὑλικοῦ καὶ φέροντος τυπικὰς ἀλλοιώσεις σαλμονελλώσεως, ἡ ἀπομόνωσις καθαρῶν πλουσίων πρωτοκαλλιεργειῶν Salmonella εἶναι εὐχερὴς μετὰ τὴν ἐπίστρωσιν τούτου ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ὑλικῶν, ὡς τὸ αἱματοῦχον ἄγαρ καὶ τὸ ἄγαρ S.S. Ἐνταῦθα, θὰ πρέπει νὰ προσθέσωμεν ὅτι ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν μεθοδολογίαν διὰ μίαν ταχεῖαν ἀπομόνωσιν σαλμονελλῶν, ἡ ἐξέτασις ὑλικοῦ ὀρνιθοειδῶν προσκομιζομένων εἰς τὸ Κ.Μ.Ι., σκοπὸν ἔχει βασικῶς τὴν διάγνωσιν καὶ ἀνεύρεσιν τῶν αἰτίων ἐπειγόντων περιστατικῶν μαζικῆς συνήθως νοσηρότητος καὶ θνησιμότητος ὀρνίθων ἢ νεοσσῶν πτηνοτροφείων. Οὕτω, ὡς ἤδη ἐλέχθη, πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν ἡ χρῆσις τοῦ αἱματούχου ἄγαρ καὶ τοῦ ἄγαρ SS εἰς τρυβλία, ἀπεδείχθη λίαν ἱκανοποιητικὴ ὡς πρὸς τὴν ἐπίτευξιν διαχύτων πρωτοκαλλιεργειῶν σαλμονελλῶν εἰς διάστημα μικρότερον τῶν 24 ὡρῶν. Πράγματι διὰ τῆς ἐπαλείψεως τοῦ τυπικοῦ ὑλικοῦ σαλμονελλώσεως, κυρίως ἥπατος καὶ σπληνός, εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ἀνωτέρω θρεπτικῶν ὑλικῶν ἐπιτυγχάνονται ἐντὸς 18 - 24 ὡρῶν πλούσιαι πρωτοκαλλιέργειαι, μὲ πλῆθος ὁμοιομόρφων τυπικῶν ἀποικιῶν σαλμονέλλας, συνήθως χωρὶς ἐπιμολύνσεις ἐκ δευτερογενῶν συνοδῶν βακτηριδίων, ἤτοι, ἐσχεριχιῶν, πρωτέων, σιγκελλῶν κ. ἄ. Ἐξ ἄλλου ἡ ἡμετέρα αὕτη μέθοδος, θεωροῦμεν ὅτι ἔχει καὶ μείζονα πρακτικὴν ἀξίαν διὰ τὸν κλινικόν, καθ' ὅσον μέσῳ αὐτῆς δυνατὸν νὰ διαγιγνώσκεται ταχέως καὶ μετὰ βεβαιότητος ὁ τῦφος εἰς τὰς ὄρνιθας, χωρὶς τὴν ἀνάγκην περαιτέρω λεπτομεροῦς ἀξιολογήσεως τοῦ ἀποτελέσματος τῆς βακτηριολογικῆς ἐξετάσεως ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰ ἐπιζωοτιολογικὰ καὶ κλινικὰ δεδομένα, ὅπως θὰ πρέπει νὰ γίνεται εἰς περιπτώσεις ἀπομονώσεως ἐλαχίστων ἀποικιῶν σαλμονέλλας εἴτε ἐπὶ στερεῶν ὑλικῶν (αἱματοῦχον ἄγαρ, ἄγαρ SS) εἴτε κατόπιν ἐμπλουτισμοῦ εἰς ζωμὸν σεληνίτου (περιστατικὰ μικροβιοφορέων, δυνατὸν χρονίως ἢ οὐδόλως νοσούντων).

Σημειοῦμεν ὅτι ἐκ νοσούντων νεοσσῶν (ἧπαρ, ἔντερον), ἡ S. Pullorum δίδει πολὺ μικρὰς ἀποικίας, ἀχρόους, ὡς ἡ δρόσος καὶ ὁμοιομόρφους, μὴ ζυμούσας τὴν λακτόζην. Ἐφ' ὅσον ὅμως αὐτὴ ἀπομονοῦται ἀπὸ ὀρνίθια μεγαλυτέρας ἡλικίας καὶ χρονίους φορεῖς δὲν σχηματίζει πάντοτε τὰς ὡς ἄνω χαρακτηριστικὰς ἀποικίας, ἀλλὰ μεγαλυτέρας τοιαύτας. Ἡ S. Gallinarum ἀναπτύσσεται διαχύτως καὶ πλουσιώτερον τῆς S. Pullorum, αἱ δὲ ἀποικίαι αὐτῆς ἐπίσης ἄχροοι καὶ μὴ ζυμοῦσαι τὴν λακτόζην, συνήθως εἶναι μεγαλύτεραι καὶ ὀλιγώτερον διαφανεῖς. Ἄλλωστε αἱ καλλιέργειαι τῆς S.

Gallinarum παράγουν ἔντονον καὶ δριμεῖαν χαρακτηριστικὴν ὀσμὴν νωποῦ σπέρματος, ὀσμὴν τὴν ὁποίαν δὲν ἐμφανίζει ἡ S. Pullorum.

Τὰ Paracolon (συμπεριλαμβανομένου Arizona, Citrobacter κ. ἄ.) ἐμφανίζονται μὲν ὡς λακτόζη-ἀρνητικὰ βακτηρίδια, συχνὰ ὅμως μὲ περαιτέρω ἐπώασιν τῶν τρυβλίων καθίστανται βραδύτερον λακτόζη-θετικά. Οἱ πρωτεῖς ἐξ ἄλλου ἑρπύζουν, εἶναι λακτόζη-ἀρνητικὰ καὶ αἱ ἀποικίαι των ἀναδίδουν ὀσμὴν ἰχθύων (ἀμμωνίας). Τὸ κολοβακτηρίδιον δίδει ἀνεπτυγμένας, κυκλικάς, λείας, λακτόζη-θετικὰς ἀποικίας, ἡ Klebsiella καὶ τὸ Enterobacter λακτόζη-θετικάς, ροδοχρόους τοιαύτας, ἐνῷ ἡ Shighella μᾶλλον ἀποκλείεται νὰ ἀνευρεθῇ εἰς πρωτοκαλλιεργείας ἐξ ὀρνιθείου ὑλικοῦ.

Εἰς καλλιεργείας ἐξ ὀρνιθείου ὑλικοῦ ἐμφανίζοντος παθογνωμονικὰς ἀλλοιώσεις τύφου, χαρακτηριστικὴ εἶναι ἡ ταὐτόχρονος ἀνάπτυξις ἀποικιῶν σαλμονέλλας εἰς ὅλα τὰ χρησιμοποιούμενα στερεὰ θρεπτικὰ ὑλικά, ἤτοι ἄγαρ SS, ἄγαρ Mac Conkey, δεσοξυχολικὸν ἄγαρ καὶ αἱματοῦχον. Τὸ ὑλικὸν Brillian Green Agar δὲν χρησιμοποιεῖται ὑφ' ἡμῶν καθ' ὅσον ἐκ συγκριτικῶν μελετῶν ἀπεδείχθη ὅτι ἐπ' αὐτοῦ δὲν ἀναπτύσσεται ἀφθόνως ἡ S. Pullorum.

Διὰ τὸν διαχωρισμὸν τῆς S. Gallinarum ἐκ τῆς S. Pullorum, χρησιμοποιεῖται ἡ διάφορος συμπεριφορὰ αὐτῶν εἰς τὰ σάκχαρα μαλτόζη καὶ δουσιτόλη.

Ἡ σαφὴς ὑπεροχὴ τῆς συχνότητος ἐμφανίσεως τῶν Gallinarum-Pullorum ἔναντι τῶν ἄλλων ὀροτύπων, ἀνευρεθέντων μέχρι σήμερον εἰς τὰ ὀρνιθοειδῆ, δυνατὸν νὰ ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονός, ὅτι αἱ βακτηριολογικαὶ ἐξετάσεις γίνονται βασικῶς ἐπὶ ὑλικοῦ ὀρνιθοειδῶν ἐμφανιζόντων συνήθως κλινικὴν σαλμονέλλωσιν, μὲ παθογνωμονικὰς ἀλλοιώσεις αὐτῆς. Ἡ πλειονότης τοῦ ὑλικοῦ ἐξ ἄλλου ἀφεώρα εἰς νεοσσοὺς μιᾶς ἡμέρας ἕως ὀρνίθια 4 ἑβδομάδων, ἐπειδὴ δὲ αὐτὰ ἀφοροῦν εἰς νοσοῦντα ἄτομα ἀνήκοντα εἰς ὁλοκλήρους σειρὰς παραγωγῆς διαφόρων μονάδων, τεκμαίρεται ὅτι αἱ ἐκ τῆς σαλμονελλώσεως ἀπώλειαι εἶναι σημαντικαὶ εἰς τὴν Χώραν μας. Ἀπὸ τὸ 1964 - 68, ὁ Παρίσης ἀναφέρει ὅτι σαλμονέλλωσις διεπιστώθη εἰς 138 πτηνὰ εἰς τὴν Β. Ἑλλάδα. Αἱ πλεῖσται τῶν ἀπομονωθεισῶν σαλμονελλῶν ἀνῆκον εἰς τὸν τύπον S. Gallinarum-Pullorum.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐρεύνης μας, μολονότι ἀφοροῦν εἰς περιωρισμένον ἀριθμὸν ἐξετάσεων, εἶναι ἐν τούτοις ἐνδεικτικὰ τῆς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη παρατηρηθείσης ἐξαπλώσεως τῆς σαλμονελλώσεως εἰς τὰ ὀρνιθοειδῆ τῆς Χώρας, θὰ πρέπει δὲ νὰ ἀξιολογηθοῦν καταλλήλως εἰς τὸ γενικὸν πλαίσιον τοῦ συστηματικοῦ ἐλέγχου τῶν σαλμονελλώσεων.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Κατὰ τὴν πενταετίαν 1971 - 1975 εἰς τὸ Ἐργαστήριον Διαγνώσεων τοῦ

Κ.Μ.Ι. ἐξητάσθησαν βακτηριολογικῶς 401 ὑλικὰ ὀρνιθοειδῶν, ἤτοι 93% ἀπὸ ὄρνιθας καὶ νεοσσοὺς καὶ 7% ἀπὸ ἄλλα εἴδη. Ἀπὸ αὐτὰ ἀπεμονώθη σαλμονέλλα εἰς ἀναλογίαν 18,5%. Ἐκ τῶν 75 στελεχῶν αὐτῆς, 47 ἐτυποποιήθησαν (25 S. Gallinarum, 9 S. Pullorum, 12 S. Typhimurium καὶ 1 S. Saint-Paul).

Παρατίθενται παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ἐφαρμοζομένης μεθοδολογίας διὰ τὴν ἀπομόνωσιν τῶν σαλμονελλῶν. Ἐπισημαίνεται ἡ ἔξαρσις τῶν σαλμονελλώσεων εἰς τὰ ὀρνιοθοειδῆ τῆς Χώρας κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Blaxland, J.D. et al (1958): Avian Salmonellosis in England and Wales 1948 - 1956, with comment on its prevention and control. Vet. Rec. 70, No. 18, p.p. 374 - 382.
2. Graber, C.D.: Rapid diagnostic methods in medical microbiology. Baltimore, 1970. Williams - Wilkins Co.
3. Edwards, P.R. - Ewing, W.H.: Identification of Enterobacteriaceae. 3rd ed. 1972. Burgess Publishing Comp.
4. Kauffman, F.: Interbacteriaceae. Munusgaard, Copenhagen 1966.
5. Παρίσης, Ἐλ.: Στοιχεῖα ἐπὶ τῶν σαλμονελλώσεων τῶν πτηνῶν τῆς Β. Ἑλλάδος. Πρόδρομος ἀνακοίνωσις. Πρακτικὰ 1ου Ἐθν. Συμπ. Μικροβιολογίας. Ἀθῆναι 1968, σελ. 179 - 186.
6. Watson, W.A. et McQueen Brow, N.J. (1975): Salmonella infection and meat hygiene: Poultry meat. Vet. Rec. 96, 16, pp. 351 - 53.